

Milióny na vodítku aneb Když se má zvíře lépe než člověk

Ke snídani jedí francouzskou biopaštiku, navštěvují luxusní butiky. Občas si odskočí k plastickému chirurgovi. Možná až z poslední v designovém pelíšku. Možná až z poslední věty je poznat, že tu něco nehraje. Řeč totiž není o lidech, ale o zvířatech.

VOJTĚCH JANDA

PRAHA | Kolik utratíte za svého domácího mazlíčka? Když tuto otázku položíte mnohým chovatelům, nebudete se možná stačit divit k jakým částkám se dostanete. Lidé, kteří jsou za své domácí mazlíčky ochotni bez mrknutí oka zaplatit desítky tisíc korun, je v Praze stále více. A stále více je i podnikatelů, kteří jim vycházejí vstříc a nabízejí služby, o kterých by se průměrnému člověku mohlo nechat jen zdát. Proč také ne, když se v tomto byznysu točí milióny. Krize, nekrize.

Když se nosí tisíce na krku

Denisa Salátková je mladá podnikatelka, která si nedaleko pražského centra otevřela poměrně neobvyklou živnost. Na rušné Vinohradské ulici už provozuje takzvanou psi školu. „V podstatě to u nás funguje jako v normální škole pro děti. Ráno, na cestě do práce k nám dáte pejska a večer si ho pak můžete vyzvednout,“ vysvětluje, zatímco po rozlehlé místnosti vybavené gauči a míškami pobíhá smečka šesti psů. „Nesjeme tu ale zavřené celý den,“ pokračuje, „nechceme, aby pejsci pozemek, kde se mohou do sytosti vyběhat.“ Tím ale vyčít služeb zdaleka nekončí. Jak informují letáky na zdi, ve škole si pejsci mohou dopřát kompletní wellness, posilovnu s gumovými míči, jaké jsou v lidském fitcentru, nebo třeba aromaterapii. K máni je i vonná esence proti strachu a úzkosti.

INZERCE



V MY Label ku stojí více nisa Salátková výše nahoře)

tosť, u jednoho to může být třeba jen tisícovka, u druhého zase dvacet tisíc.

To je ostatně vidět i v pražských butikcích s luxusním zbožím pro zvířata, kde není problém koupit například obojky za několik tisíc korun. Přitom velké částky neutrácejí jen bohatí, je to právě masová záležitost.

„S domácími zvířaty je to jako s dětmi. Lidé na nich šetří až na posledním místě,“ říká Zuzana Hrubá, spolumajitelka zvířecího butiku My Label na Petřském náměstí v Praze. A důkaz? Zatemco prý pro podnikatele v sousedství byly poslední Vánoce nejhroší za několik let, v My Label krizi nepocítili.

„Možná je to volbou sortimentu, který tu nabízíme,“ přemýšlí nahlas. V designových regálech může zákazník narazit na luxusní oblečky, francouzské biopaštiky pro psy a kočky nebo na krmení pro hlohavce dovážené z rodinné farmy v Bavorsku.

„Nejvíce u nás lidé utratí, když si pořizují psa nebo kočku a snaží se kompletně vybavit. Když přijde rodina s tím, že zitra jede pro kotátko, stráví tady třeba hodinu a půl a útrata může přesáhnout osm tisíc korun. Ještě dražší je výbava pro psa, u něj jen designový pelíšek může stát i pět tisíc korun,“ vypráví Zuzana Hrubá. Samostatnou kapitolou jsou obojky, třeba exkluzivní obojky z losí kůže a s kameny Swarovski



prodávají luxusní obojky. Ty na snímku stojí 5000 korun (snímek vlevo). Dog Taxi v Praze provozuje Dog Taxi. (snímek vpravo) Zvířecí hřbitov je stále plný svíček.

teře, včetně komplikovaných zlomenin obratlí,“ říká.

Podle něho velké pokroky udělala i veterinární ortopedie, takže majitelé mohou svým mazlíčkům zaplatit třeba endoprotézu kyčelních kloubů. „Běžně operujeme pacienty se srdečními vadami či cévními anomáliemi. Většina těchto případů byla před 15 lety pro soukromou praxi nereálná,“ zdůrazňuje. Objednat se dají i kosmetické zákroky.

Mýšlenka prý byla taková, že lidé, kteří zde chtěli pohřbit své zvíře, si rovnou vybrali strom, pod kterým by leželo.

INZERCE

Své podnikání si ohlídáte odkudkoli

Využijte naplno datový Turbo tarif s 50% slevou a k tomu USB modem jen za 77 Kč. Platí do 30. 4. 2014.

Více na vodafone.cz/turbo

Vodafone
Power to you

Proti zvířecímu krematoriu

Nové pietní místo mohlo vyrůst na místních byhřbitovích i krematoriích, které podle projektu poběží denně. Když zásti společnosti Benefi uváží, že k žár nedojde, protestní psalo přes čtyři tis



Jaké je nejo psí jm

Pokud si chcete zřídit, třeba psa, originalitu, rozchodíte inspiraci. Podle nich je t jméno pro psa těch je registra s 1 934 registra „Bety“. Na třetin na čtvrtém Max Sára, Nely, Filip, f

„Nedokážete si ani představit, jak zhroucení lidé ke mně chodí. Když vám přivezu dvanáctiletou holčičku na vozíku, která má na klíně zabaleného mrtvého pejska, je vaší jedinou možností holčičku přesvědčit, že její pejsek bude dál žít v tom stromě,“ vysvětluje podnikatel.

A prý to zabíralo, a to tak, že se zde nechávali pochovat i lidé. „Ano, nechávali se u svých psů rozprašit,“ pokračuje. Během devíti let fungování hřbitova, jehož konec v roce 2006 začaly přímily spory o pozemky, zde vzniklo 2 500 hrobů. „Zvířata zde pohřbívali i lidé z lepší společnosti. Jsou zde psi a kočky dvanácti velvyslanců, včetně takových států, jako jsou USA, Peru či Brazílie. Pohřbeného pejska zde má bývalý primátor Kasl, Jiří Paroubek či zpěvačka Sisa Sklovská,“ vyjmenovává Lukáš. Pohřby zde probíhaly skoro stejně jako ty lidské, včetně živé hudby. A nešetřilo se ani na nádrobích, ty jsou často honosnější než na běžných hřbitovech.

Patrně nejzvláštnější zvíře, které na hřbitově pohřbívalo, je podle Pavla Lukáše kudlanka nábožná. „To za mnou jednou přijel muž v autě za několik milionů korun a ptal se, jaká zvířata zde pohřbíváme. Bál jsem se, jestli nechce pohřbit třeba koně, protože tak velké zvíře se u nás pohřbívat nesmělo. Objednal si ale běžný hrob. Druhý den přijel a předal nám zlatou schránku o velikosti psácho pera. Když obřad skončil, ptal jsem se, co to bylo za zvířátko. Dozvěděli jsme se, že to byla kudlanka. Nikdy jsem nepochopil, jak někdo může chovat tak silný cit ke kudlance, ale jak je vidět, možné to je.“

Pohřbíte mi kudlanku

Na konci devadesátých let dostal podnikatel Pavel Lukáš pro někoho možná bizarní nápad. Zjistil, že v Praze chybí místo, kam by mohli majitelé zvířat své mazlíčky důstojně pohřbit. Zabrало mu to dva roky shánění, než získal povolení. Nakonec se zadarilo a v Bohnicích mohl otevřít první pražský zvířecí hřbitov.

Mýšlenka prý byla taková, že lidé, kteří zde chtěli pohřbit své zvíře, si rovnou vybrali strom, pod kterým by leželo.